

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 14271

гр. София, 01.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 51 СЪСТАВ, в закрито заседание на първи април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИВЕТА В. ИВАНОВА

като разглежда докладваното от ИВЕТА В. ИВАНОВА Гражданско дело № 20241110108306 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 129, ал. 3 ГПК

Производството по настоящото дело е образувано по искова молба, подадена от Е. Н. Б., чрез пълномощника си адв. К. К., срещу „.....с“ ООД с искане за осъждане на ответника да опразни и да му предаде владението на наето помещение - недвижим имот, представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор по КKKP на гр. София, одобрени със Заповед РД-18-50/20.06.2016 г. на изп. директор на СГKK с адрес:, с предназначение жилище – апартамент с площ от 112 кв.м.

В исковата молба са изложени твърдения, че ищецът Е. Н. Б. е собственик на процесния недвижим имот – апартамент съгласно Нотариален акт № 128, дело № 1758/05.12.2019 г. Посочва се, че по силата на договор за наем от 25.07.2019 г. отдал собствения си недвижим имот под наем на ответното дружество „.....с“ ООД за срок от две години. Поддържа се, че за месеците юли-ноември 2023 г. „.....с“ ООД не изпълнило договорните си задължения и не заплатило на ищеца дължимия наем в общ размер от 5 378,53 лева с вкл. ДДС (левовата равностойност на 2 750 евро). Излага се, че с едномесечно писмено предизвестие и на основание чл. 14.3 от договора за наем, съответно ч 238 ЗЗД, Е. Б. прекратил договора за наем, считано от изтичане на едномесечния срок – от получаване на предизвестията от наемателя – на 10.11.2023 г. Посочва се, че въпреки това, към момента на сезиране на съда с процесната искова молба „.....с“ ООД продължава да обитава имота и отказва да опразни същия и да заплати дължимите наеми.

При служебно извършената проверка за редовността на исковата молба и допустимостта на предявеното със същата искане съдът е констатирал, че последната е нередовна, поради което и на основание чл. 311, ал. 2 ГПК с разпореждане от 15.02.2024 г. е указал на ищеца в едноседмичен срок от получаване на препис от разпореждането да: 1). посочи дали първоначално уговореният между страните срок на действие на договора за наем – от две години, считано от 01.08.2019 г., е бил продължен, съответно на какво основание, преди прекратяването му с писменото предизвестие, връчено на 10.11.2023 г.; 2). представи доказателство за донесената по сметка на Софийски районен съд държавна такса за разглеждане на иска в размер от 446,68 лева, определена като разлика между дължимата, равняваща се на 4 % от наемната цена за една година по сключения между страните договор за наем и внесената такса от 80 лева, съгласно т. 20 от Тълкувателно решение № 6/06.11.2013 г. по тълк. д. № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС. С разпореждането съдът е предупредил ищеца за неблагоприятните правни последици от неизпълнение в цялост и в

срок на дадените указания – връщане на исковата молба и прекратяване на производството по делото.

Съобщението с препис от разпореждането е получено от ищеца на посочения в искова молба съдебен адрес – чрез пълномощника му адв. К. К. на 26.02.2024 г., видно от разписката на гърба на съобщението, удостоверяваща получаването му, като в указания едноседмичен срок, изтекъл на 04.03.2024 г., а и към настоящия момент по делото не е депозирана уточнителна молба в изпълнение на дадените указания.

Съгласно разпоредбата на чл. 128, т. 2 ГПК условие за редовност на исковата молба е наличието на приложено към същата доказателство за внасяне на дължимите държавни такси за разглеждане на предявените иски претенции.

В настоящия случай, вземайки предвид вида на предявената искова претенция и отправеното със същата искане към съда (вида на търсената защита) – за осъждане на ответното дружество опразни и да предаде на ищеца собствения му недвижим имот, както и, че ищецът черпи права именно като наемодател по прекратено наемно правоотношение, намира, че държавната такса следва да бъде определена по реда на чл. 69, ал. 1, т. 5 ГПК и чл. 1 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК (като 4 % от цената на иска - наема за една година по договора, при съответния курс на евро/лева), а не в размер на 80 лева, какъвто е внесеният от ищеца – като за неопценяем иск.

Въпреки дадените към ищеца указания за донасяне на разликата, то последните останаха изцяло неизпълнени, което обуславя връщане на исковата молба на основание чл. 129, ал. 3 ГПК.

В допълнение съдът намира за необходимо да отбележи, че от страна на ищеца не са изложени твърдения и относно продължаване на първоначално определения срок на договора за наем, обуславящ последващото му прекратяване с едностранно предизвестие, а оттук и твърдението му за неоснователното му задържане от ответната страна, което наред с невнесената държавна такса, също обуславя извод за нередовност на исковата молба и за нейното връщане на основание чл. 129, ал. 3 ГПК.

Мотивиран от горното и на основание чл. 129, ал. 3, вр. ал. 2 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА искова молба с вх. № 48463/14.02.2024 г., подадена от Е. Н. Б., с ЕГН: ***** срещу „.....с“ ООД с искане за осъждане на ответника да опразни и да предаде на ищеца владението на наето помещение и **ПРЕКРАТЯВА** производството по настоящото гр. дело № 8306/2024 г. по описа на Софийски районен съд, I ГО, 51-ви състав

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба, пред Софийски градски съд, в едноседмичен срок от съобщаването му на ищеца.

ПРЕПИС от определението да се връчи на ищеца на посочения в исковата молба съдебен адрес.

Съдия при Софийски районен съд: _____